

VI курс

ВВС-1

PR технології в системі комунікації (4 кред.)

Мета курсу: ознайомити з основами публік рилейшнз, суттю та принципами PR-діяльності, особливістю та засобами роботи PR-спеціалістів з громадськістю, з журналістами тощо.

Опис курсу.

Поняття і суть PR. Історія та сучасний стан PR. Джерела виникнення. Принципи взаємодії. Сфери використання. Теорії застосування. Моделі PR. Форми PR-діяльності. Функції діяльності PR-працівників. Найпростіші операції PRзаходів. Характеристика PR-акції та її цілей. Характеристика PRкампаній та планів. PRтексти, їх різновиди та особливості (публіситі, оголошення, рекламний текст, агітлістівка, буклет, брошура, плакат тощо). Співпраця PR і ЗМІ. Особливості роботи PRслужби зі ЗМІ. Білий, чорний, кольоровий PR. Галузевий PR (Лобіювання. Форми лобіювання, їх специфіка). Кризовий PR. (Чорний, білий, рожевий PR). Імідж, його особливості та функції.

Завдання курсу.

1. Навчити створювати інформаційні банки даних та працювати з ними.
2. Готувати PR-тексти, складати прес-релізи.
3. Писати фактлисти, формувати інформаційні запити тощо.
4. Використовувати технології білого, чорного піару в системі суспільної комунікації.
5. Визначати роль та специфіку галузевого та кризового піару.

У результаті вивчення курсу студент оволодіває такими **фаховими компетентностями**: орієнтується в наукових парадигмах прикладного мовознавства; уміє застосовувати знання мови на практиці, користуватися мовними одиницями; володіє сучасною мовознавчою термінологією; володіє уміннями та навичками здійснювати мовленнєву діяльність, зумовлену комунікативною метою та будувати рекламну кампанію; вміє користуватися PR-технологіями (технологія впливу, технологія мовної агресії та ін.) в системі громадських відносин; типологізує основні канали та форми здійснення зв'язків з громадськістю, створює різні за сутністю PR-тексти.

Лінгвістичне моделювання

Метою дисципліни є формування уявлення у студентів про підходи до категорії моделювання мовних та мовленнєвих об'єктів.

Основними завданнями вивчення дисципліни є: продемонструвати студентам структурність і системність мовної організації як бази для моделювання; представити деякі особливості мовної моделі, когнітивну

організацію моделювання картин світу (знань) і мовлення (спілкування).

Опис дисципліни. Лінгвістичне моделювання – це засіб поглиблення пізнання механізмів мовленнєвої діяльності для повного розкриття суті мови. Метою дисципліни є формування уявлення у студентів про підходи до категорії моделювання мовних та мовленнєвих об'єктів. Основними завданнями вивчення дисципліни є: продемонструвати студентам структурність і системність мовної організації як бази для моделювання; представити деякі особливості мовної моделі, когнітивну організацію моделювання картин світу (знань) і мовлення (спілкування). Проблематика курсу охоплює такі напрями: моделі мовленнєвої діяльності людини, які імітують конкретні мовні процеси та явища; моделі лінгвістичних досліджень, які імітують дослідницькі процедури об'єкта; метамоделі.

У результаті вивчення курсу студент оволодіває такими **фаховими компетентностями**: орієнтуватися в наукових парадигмах загального та прикладного мовознавства; уміти застосовувати знання мови на практиці, користуватися мовними одиницями; критично оцінювати набутий досвід із позицій останніх досягнень філологічної науки; володіти сучасною мовознавчою термінологією; володіти мовою як пізнавальним знаряддям кодування та трансформації знань; уміти застосовувати сучасні наукові методи лінгвістичних

ВВС-2

Компаративна лінгвістика та лінгвофілософія (4 кред.)

Мета курсу дослідження процесів концептуалізації світу, аналіз залежності концептуалізації від різноманітних чинників (етнос відомість, соціум, культура та ін.); опис концептуалізації у філогенезі та онтогенезі; диференціація концептуальних сфер (доменів) у концептосфері та етносвідомості; обґрунтування поняття концепту; з'ясування структури концепту; характеристика текстових та художніх концептах.

Опис курсу.

Компаративна лінгвістика (лінгвістичний компаративізм) як напрямок мовознавства. Головні принципи компаративної лінгвістики. Напрямки компаративної лінгвістики. Методи компаративної лінгвістики. Синхронно-порівняльні дослідження структур різних мов. Розвиток порівняльно-історичного мовознавства в першій половині XIX століття. Внесок Франс Боппа, Расмуса Раска, Якоба Грімма, Олександра Востокова, Фрідріха Діца в розвиток порівняльно-історичного мовознавства. Компаративістика XX століття. Розвиток сучасного перекладознавства. Розробка понять еквівалентності, установлення типів еквівалентності під час перекладу, визначення перекладацьких стратегій, виділення й класифікація помилок під

часперекладу, засоби компенсації лакун тощо. Загальнолінгвістичні методи та специфічні методи перекладознавства (трансформаційний та дистрибутивний аналіз, герменевтичний метод (метод тлумачення глибинного смислу текстів та їхніх перекладів шляхом досліджень структури й семіотичної природи мови, вивчення історичних, філософських, релігійних та інших даних, пов'язаних із конкретним типом літературного твору). Лінгвоконцептологія: завдання та головні поняття. Концептуалізація як один із процесів пізнавальної діяльності людини. Концептуальна система. Концептуальні сфери. Концептуальна та мовна картини світу. Універсальність і національна специфіка когнітивних класифікаційних ознак. Проблема концепту в сучасній лінгвістиці. Концептосфери. Фреймова структура концепту. Типологія концептів. Поняття ключового (базового) концепту. Концепти культури. Лінгвоконцепт. Інформаційне поле концепту. Концептуальний аналіз. Методика дослідження концепту в діячості.

Завдання курсу.

1. Осмислення основних питань лінгвоконцептології як науки про опис концептів та мовних засобів їх репрезентації.
2. Визначення специфіки концептуалізації досвіду в колективній свідомості носіїв мови.
3. Опис організації внутрішнього лексикону, вербальної пам'яті людини.
4. Аналіз залежності концептуалізації від різноманітних чинників (етнос відомість, соціум, культура та ін.).
5. З'ясування структури концепту; характеристика текстових та художніх концептів.

У результаті вивчення курсу студент студент оволодіває такими **фаховими компетентностями**: уміти застосовувати знання мови на практиці, користуватися мовними одиницями; критично оцінювати набутий досвід із позицій останніх досягнень філологічної та науки; володіти сучасною лінгвістичною термінологією; володіти мовою як пізнавальним знаряддям кодування та трансформації знань; володіти всіма видами мовленнєвої діяльності (говоріння, читання, письмо, аудіювання) на базі достатнього обсягу лінгвістичних знань; формувати уміння та навички здійснювати мовленнєву діяльність, зумовлену комунікативною метою;

Історія мови

Метою курсу "Історія мови" є комплексне вивчення історичних етапів розвитку системи української мови у діалектичному взаємозв'язку всіх її компонентіві пояснення на цій підставі її основних фонетичних, морфологічних, синтаксичних і лексичних явищ.

Основні завдання курсу: навчання студентів глибокому історично

зумовленому розумінню складу української мови та загальних закономірностей її розвитку; ознайомлення студентів із найважливішими пам'ятками української писемності; вивчення поетапного розвитку фонетичної, лексичної, морфологічної та синтаксичної будови мови; розуміння процесу формування єдиної національної мови; висвітлення основних тенденцій сучасного розвитку української мови.

ВВС-3

Інтерпретація тексту художнього твору (3 кред.)

Мета курсу: формування у студентів адекватного сприйняття авторського тексту, концепту твору за допомогою актуалізації різнорівневих мовних засобів на основі знань структури мови та її функціонування, взаємодії мовних одиниць, над лінійної інформації, яку несе художній текст англійською мовою.

Опис курсу. Інтерпретація художнього твору. Текст як комунікативна одиниця. Рівні актуалізації мовних одиниць художнього твору. Фонографічний рівень. Рівні актуалізації мовних одиниць художнього твору. Морфемний рівень. Лексичний рівень. Синсемантична лексика. Автосемантична лексика. Лексичний аналіз художнього тексту. Рівень цілого тексту. Основні категорії художнього тексту. Парадигматика та синтагматика художнього твору. Поняття стилю. Стилї текстів. Актуалізація на рівні тексту. Типи, форми, засоби, що представлені у художньому творі. Композиційно-мовні форми. Авторське мовлення

Завдання курсу.

1. Ознайомити студентів з теоретико-методологічною основою інтерпретації тексту англійською мовою.

2. Сформувати навички аналізу контексту автентичного художнього твору (вживання мовних одиниць, актуалізації, автоматизації), змістово-фактуальної інформації необхідного для використання у самостійної інтерпретації твору.

3. З'ясувати цілі, задачі, основи герменевтики, що дає можливість студентам здійснювати лінгвістичний аналіз тексту.

4. Засвоїти методи та технології аналізу художнього твору, адекватного розуміння та сприйняття авторського тексту.

У результаті вивчення курсу студенти повинні засвоїти такі **фахові компетентності**: орієнтується в наукових парадигмах основних напрямків і проблем інтерпретації автентичного художнього твору; вміє аналізувати текст на лексичному, фонографічному та синтаксичному рівнях; усвідомлює імпліцитну інформацію, що міститься у змісті тексту; вирізняє типи, форми мовних засобів, які використовуються в художньому творі, різні види словотворення, притаманні англійській мові; володіє сучасною термінологією, уміннями та навичками здійснювати лінгвістичний аналіз тексту англійською мовою.

Лінгвокібернетика

Метою викладання навчальної дисципліни є ознайомити студентів із сучасними досягненнями прикладної лінгвістики та кібернетики із акцентом на моделювання мовленнєвого спілкування людини і комп'ютера, надати знання стосовно механізмів комп'ютерного кодування лінгвістичної інформації та принципів роботи комп'ютерних систем обробки природної мови, автоматичного синтезу та розпізнавання мовлення.

Основними **завданнями** дисципліни є ознайомлення студентів з предметом вивчення; розуміння цього предмету в контексті інших дисциплін; навчання студентів вільного та адекватного використання термінологічного апарату лінгвокібернетики.

Опис дисципліни. Лінгвокібернетика як наука. Лінгвокібернетика та кібернетика. мітаційні програми для мовленнєвого спілкування людини й машини. Комп'ютерна гносеотехнія як наука. Моделювання як метод формалізації знань. Природний і штучний інтелект. Кібернетичні системи. Дані та знання.

У результаті вивчення курсу студенти повинні засвоїти такі **фахові компетентності**: розмежовувати основні модальності при моделювання мовленнєвого спілкування людини і комп'ютера, формалізувати проблеми та кодувати їх згідно з принципом теорії моделювання знань, користуватись автоматичними діалоговими системами, вести мовленнєвий діалог із комп'ютером, аналізувати та виправляти помилки у мовленнєвому спілкуванні користувача та комп'ютерної системи.

ВВС-4

Когнітивна граматика (3 кред.)

Метою викладання навчальної дисципліни «Когнітивна граматика» є дослідження мовної граматичної системи як засобу отримання, зберігання, й використання інформації; засвоєння засад когнітивної граматики як складової когнітивної лінгвістики.

Основними **завданнями** вивчення дисципліни «Когнітивна граматика» є: осмислення основних питань когнітивної граматики як частини когнітивної семантики; дослідження мови як репрезентанта знань і досвіду; аналіз природи мовної компетенції людини, її онтогенезу; визначення специфіки категоризації та концептуалізації досвіду в колективній свідомості носіїв мови; опис організації внутрішнього лексикону, вербальної пам'яті людини; пояснення когнітивної діяльності людини у процесах породження, сприйняття й розуміння мови.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студент оволодіває такими **фаховими компетентностями**: уміти застосовувати лінгвістичні знання на практиці; критично оцінювати набутий досвід із позицій останніх досягнень

філологічних наук, зокрема лінгвістичних; володіти сучасною лінгвістичною термінологією; володіти мовою як пізнавальним знаряддям кодування та трансформації знань; володіти всіма видами мовленнєвої діяльності (на базі достатнього обсягу лінгвістичних знань); формувати уміння та навички здійснювати мовленнєву діяльність.

Опис дисципліни. Когнітивна граматики: етапи розвитку, персоналії, проблеми. Витоки та міжпредметні зв'язки когнітивної граматики. Категоріальне та класифікаційне освоєння дійсності засобами мови. Специфіка когнітивних класифікаційних ознак. Теорія прототипів. Теорія когнітивної метафори Дж. Лакоффа. Теорія фреймової структури концепту.

Когнітивна семантика

Метою навчальної дисципліни є вивчення і засвоєння основних понять і категорій мови, які відображають її когнітивну сутність та значимість для ментальної здатності й діяльності людини.

Завданнями курсу є формування професійної лінгвістичної компетенції, володіння понятійним апаратом у когнітивній семантиці, вміння розрізняти категоризацію і концептуалізацію, типи концептів, ментальних репрезентацій, картин світу та глибинних форм, а також аналізувати когнітивні чинники та розмаїття мовних форм і практично застосовувати набуті знання у практичній діяльності та наукових дослідженнях.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студент оволодіває такими **фаховими компетентностями**: уміти застосовувати лінгвістичні знання на практиці; критично оцінювати набутий досвід із позицій останніх досягнень філологічних наук, зокрема лінгвістичних; володіти сучасною лінгвістичною термінологією; володіти мовою як пізнавальним знаряддям кодування та трансформації знань; володіти всіма видами мовленнєвої діяльності (на базі достатнього обсягу лінгвістичних знань); формувати уміння та навички здійснювати мовленнєву діяльність.

Опис курсу. Визначення когніції та семантики. Основні підходи до теорії значення. Типи значення. Структура значення. Когніція як процес. Семантичні моделі. Поняття плану змісту і плану вираження. Когнітивна метафора. Концепт і концептуальний аналіз. Концептуальна інтеграція. Когнітивний підхід до знакової природи мови. Статична і динамічна моделі представлення знань. Фреймова семантика. Типи фреймів. Поняття семантичного поля. Теорія ментальних світів. Концептуальна і мовна картини світу. Категоризація. Теорія прототипів. Глибинні відмінки. Когнітивна граматики.

ВВС-5

Теорія та практика стилістичного редагування текстів (3 кред.)

Мета курсу: необхідність фахової підготовки студентів за напрямком підготовки «Філологія», здобуття навичок редагування усіх типів усних та писемних текстів, редакторського аналізу видання та вміння орієнтуватися в сучасному видавничому процесі.

Опис курсу. Сутність і зміст редагування. Об'єкт і предмет редагування. Поняття про текст. Жанрові різновиди текстів. Методологічні основи редагування. Коректурні знаки. Методи, техніки й методики редагування. Творчі й нетворчі методи редагування та планів. Нормативна база редагування. Поняття про норму. Класифікація норм за формою і за змістом. Поняття про помилку. Лінгвістична класифікація помилок. Стиль автора. Межі втручання редактора в текст. Лінгвістичні норми редагування: орфографічні, пунктуаційні, орфоепічні, стилістичні тощо. Психолінгвістичні норми редагування. Інформаційні норми редагування. Поняття про новизну інформації. Логічні норми редагування. Поняття про модальність. Композиційні норми редагування. Поняття про композицію і архітектоніку тексту. Різновиди композиції. Соціальні норми редагування видання: етичні, естетичні, юридичні, політичні. Поняття про авторський договір. Видавничі норми редагування. Уніфікація елементів. Характеристика шрифтів, ілюстративних оригіналів. Поліграфічні норми редагування видання. Поняття про оригінал-макет видання.

Завдання курсу.

1. Сформувати комплексне уявлення про редагування як процес та діяльність.
2. Узагальнити та систематизувати здобуті знання у галузі лінгвістичної (зокрема, стилістичної) роботи над текстом.
3. Забезпечити ґрунтовне оволодіння студентами методами і прийомами редакторської роботи з текстами всіх типів відповідно до чинних норм.

У результаті вивчення курсу студент оволодіває такими **фаховими компетентностями**: орієнтується в наукових парадигмах прикладного мовознавства; уміє застосовувати знання мови на практиці, користуватися мовними одиницями; володіє сучасною мовознавчою термінологією; володіє вміннями та навичками здійснювати мовленнєву діяльність, зумовлену комунікативною метою, користується методикою редагування; визначає особливості редакторської підготовки складових тексту; володіє специфікою роботи редактора на всіх етапах редакційно-видавничого процесу.

Методологія наукових досліджень та організація науки

Мета курсу: формування у студентів систематизованого комплексу знань про загальні принципи, форми та методи проведення наукових досліджень; отримання теоретичних знань та практичних навичок з організації наукових досліджень та оформлення їх результатів.

Опис курсу.

Методологія та організація наукових досліджень. Специфіка наукової дослідницької діяльності. Науково-дослідницька робота у вищій школі. Формування готовності студентів вищих навчальних закладів до науково-дослідної діяльності засобами проблемного навчання. Наукова дискусія. Етика ділового спілкування. Наукова аргументація. Опонування. Історія виникнення та розвитку науки. Виникнення та розвиток науки, її функції. Наукове пізнання та її специфічні ознаки. Будова та динаміка наукового знання. Методологія наукового пізнання. Методи емпіричного та теоретичного дослідження. Етика науки. Методи та техніка наукових досліджень. Поняття про методологію досліджень, види та функції наукових досліджень. Дипломне дослідження. Вимоги до оформлення дипломного дослідження. Апробація дипломної роботи. Інформаційна база наукових досліджень. Поняття про наукову інформацію та її роль у проведенні наукових досліджень. Джерела інформації та їх використання в науково-дослідній роботі. Техніка роботи зі спеціальною літературою.

Завдання курсу.

1. Ознайомити студентів з теоретичними засадами наукових досліджень та їх основними напрямками.
2. Розглянути організацію наукових досліджень, їх основні етапи.
3. Проаналізувати засади інформаційного забезпечення НДР; ознайомити з інформаційною базою наукових досліджень.
4. Дослідити основні положення наукової методології.
5. Розглянути загальні та спеціальні методи наукових теоретичних та експериментальних досліджень.
6. Проаналізувати технологію підготовки магістерської роботи.
7. Ознайомити з порядком оформлення результатів наукової роботи та їх захисту.
8. Сформуванати практичні навички раціональної організації наукової роботи.
9. Розкрити особливості наукової діяльності і методики її проведення; виробити практичні навички роботи з науковими джерелами, їх підбірці і обробці.

У результаті вивчення курсу студент оволодіває такими **фаховими компетентностями**: знає теоретичні та методологічні основи наукового дослідження, особливості вибору напрямку наукового дослідження та формування етапів НДР, особливості пошуку, накопичення та обробки наукової інформації, методи проведення теоретичних та експериментальних досліджень, методичні та практичні основи обробки результатів наукових досліджень, основні вимоги до оформлення результатів проведення НДР; особливості впровадження результатів наукової роботи та розрахунку ефективності НДР, основні принципи організації роботи в наукових колективах, особливості

наукової діяльності і методику її проведення, технології пошуку наукової інформації; аналізує напрями наукових досліджень та формує етапи НДР, виконує інформаційний пошук; формує задачі та вибирає методи теоретичних та експериментальних досліджень, організовує роботу у наукових колективах; використовує набуті знання в практичній діяльності. Оцінює переваги та особливості реалізації основних напрямів дослідження; аргументує методи дослідження; обґрунтовує вибір теми наукового дослідження; визначає тенденції в розвитку форм, методів та напрямів наукового дослідження; здійснює підбір літератури для її опрацювання; використовує методи наукового дослідження у написанні всіх видів наукових робіт; оформлює результати наукових досліджень і робить узагальнення.

ВВС-6

Правнича лінгвістика (3 кред.)

Мета викладання навчальної дисципліни є вивчення різних аспектів взаємозв'язку мови і права, систематизація знань щодо законодавчої регламентації особливостей функціонування мов в Україні, розвиток вміння застосовувати лінгвістичні знання в юридичній діяльності.

Завдання курсу:

1. З'ясувати предмет, об'єкт та мету вивчення дисципліни «Юрислінгвістика».
2. Розкрити історію зародження дисципліни «Юрислінгвістика» в Україні та за кордоном.
3. Проаналізувати можливі аспекти взаємозв'язку мови і права.
4. Розкрити сутність поняття мови права, її ознаки.
5. Систематизувати та поглибити мовні знання, уміння та навички, які є необхідними для застосування в юридичній діяльності.
6. Сформувані правове розуміння ролі державної мови у професійній діяльності юриста.
7. Сформувані навички оперування фаховою термінологією.
8. Виховати повагу до української літературної мови, до мовних традицій.
9. Розкрити особливості мовного законодавства в Україні, проблеми та перспективи їх вирішення.
10. З'ясувати особливості мови закону, стратегії і тактики розроблення та оформлення нормативно-правових актів.
11. Сформувані уявлення про лінгвістичну експертизу законопроектів.
12. Ознайомити з основними правилами юридико-лінгвістичного тлумачення текстів нормативно-правових актів.
13. Сформувані уявлення про сутність та методику проведення

спеціалізованих експертиз в юридичній практиці.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студент оволодіває такими фаховими компетентностями: вільно орієнтуватися в різних лінгвістичних напрямках і школах; володіти методами наукового аналізу і структурування мовного матеріалу з урахуванням класичних і новітніх методологічних принципів; професійно застосовувати поглиблені знання з юрислінгвістики; вільно користуватися спеціальною термінологією; планувати, організовувати, здійснювати і презентувати прикладне дослідження в галузі юрислінгвістики; здатність формувати нові знання, ідеї, концепції в галузі філології та лінгвістики.

Опис курсу. Юрислінгвістика як нова міждисциплінарна галузь знань про взаємозв'язок мови і права. Особливості мовного законодавства. Мова і стиль документів. Мова закону. Термінологічні проблеми законодавства. Правниче словникарство. Юридична герменевтика. Юридико-лінгвістичне тлумачення нормативно-правових текстів. Мовлення як об'єкт правовідносин. Поняття мовного права та мовленнєвого правопорушення. Предмет і зміст почеркознавчої, фоноскопичної та авторознавчої експертиз. Порядок призначення судових лінгвістичних експертиз та їх оформлення.

Паралінгвістика

Мета викладання навчальної дисципліни: отримати теоретичні знання в області невербальної лінгвістики, орієнтуватися в проблемах паралінгвістики, кінетики та інших розділів невербальної семіотики, набути навички системного аналізу різних проявів невербальної комунікації.

Опис курсу. Паралінгвістика як напрям прикладної лінгвістики. Центр і периферія науки паралінгвістика. Основні паралінгвістичні категорії. Фонаційні паралінгвістичні засоби. Звукові коди. Екстралінгвістичними компоненти. Кінетичні засоби. Кінесика як наука про мову тіла. Предмет і об'єкт кінесики. Співвідношення жестів і мови. Жести в історії культурного життя людини. Жести і жестові фразеологізми (фраземи). Класифікація кінем за походженням (споконвічні та запозичені). Лінгвогеографічний опис мови жестів. Міжкультурна омонімія. Міжкультурна синонімія. Параграфічні засоби. Идеограма . Іконограма . Схемограма. Логограми . Граматограма. Проксеміка. Правила проксемної поведінки. Семіологія. Комунікативні функції очей. Гендерні відмінності у візуальній комунікативній поведінці.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студент оволодіває такими фаховими компетентностями: вміння вибудовувати прогностичні сценарії і моделі розвитку комунікативних та соціокультурних ситуацій.

Корпусна лінгвістика (3 кред.)

Мета курсу: ознайомити студентів із базовими поняттями корпусної лінгвістики, охарактеризувати її мету та завдання, описати методи дослідження в цій галузі, представити основи корпусних технологій та показати теоретичне й практичне значення корпусів для проведення наукових досліджень в галузі лінгвістики та для навчання і вивчення іноземної мови.

Опис курсу. Корпусна лінгвістика як галузь прикладного мовознавства. Сутність, предмет і завдання корпусної лінгвістики. Корпусна лінгвістика в системі мовознавчих наук. Типологія досліджень у царині корпусного мовознавства. Критика корпусних розвідок. Корпусні студії: історична перспектива та сучасний стан. Історія становлення корпусної лінгвістики: від паперових конкордансів і картотек до перших електронних корпусів. Корпусна лінгвістика з 60-х років ХХ ст. до пост 2000-х. Корпусні дослідження в Україні. Корпус текстів природної мови. Конститутивні параметри корпусу текстів. Типологія та огляд існуючих корпусів. Поняття корпусної розмітки. Типи корпусної розмітки. Вимоги до розмітки. Технологія створення корпусів та комп'ютерні програми для роботи з корпусом. Етапи створення корпусу. Формати даних і стандартизація даних корпусу. Комп'ютерні програми, що використовуються для аналізу даних корпусу. Можливості використання корпусів у лінгвістичних дослідженнях. Сфери застосування лінгвістичних корпусів. Лексикографічні та граматичні дослідження на матеріалі корпусу. Використання корпусів у навчанні іноземної мови

Завдання курсу.

1. Ознайомити студентів із предметом, завданнями, методами й понятійним (термінологічним) апаратом корпусної лінгвістики;
2. Представити історію корпусних досліджень від перших паперових конкордансів до сучасності;
3. Надати інформацію про комп'ютерний інструментарій корпусної лінгвістики;
4. Проаналізувати основні типи існуючих корпусів;
5. Ознайомити студентів із практикою укладання корпусів;
6. Сформувати навички роботи із програмними засобами й інформаційними ресурсами корпусної лінгвістики;
7. Продемонструвати можливості роботи з корпусними базами даних в лінгвістичних дослідженнях та з метою навчання і вивчення іноземної мови.

У результаті вивчення курсу студент оволодіває такими **фаховими компетентностями**: орієнтується в наукових парадигмах загального та прикладного мовознавства; уміє застосовувати знання мови на практиці, користуватися мовними одиницями; критично оцінює набутий досвід із позицій останніх досягнень філологічної науки; знає про одиниці мови та правил їх поєднання; володіє сучасною мовознавчою термінологією; знає класифікацію мов світу та основні поняття типологічного опису мов; знає теорії виникнення

мови (філогенез) та процесу становлення і розвитку мовлення окремого індивіда; володіє мовою як пізнавальним знаряддям кодування та трансформації знань; обізнаний в основних напрямках комп'ютерної лінгвістики, механізмах комп'ютерної обробки інформації; засвоює основи комп'ютерних методів автоматичного аналізу текстів природною мовою.

Нейролінгвістика

Мета курсу полягає в ознайомленні студентів із витоками, основними закономірностями та глибинною природою впливових потенцій мови, новітніми напрямами досліджень впливу та різними формами мовленнєвого впливу, що забезпечено висвітленням конкретних завдань курсу, які передбачають формування погляду на феномен впливу як комплексне динамічне явище; класифікацію основних знань і факторів, що формують вплив; ознайомлення зі специфікою та структурою мовленнєвого впливу, різноманітними методами його аналізу, а також зв'язками мовленнєвої сугестії з мовною маніпуляцією; усвідомлення прикладного характеру цієї науки тощо.

У рамках дисципліни передбачаються наступні **завдання**: ознайомитися з психологічним (ментальні стереотипи, метапрограми та ін.), нейрофізіологічним (міжпівкульна асиметрія), лінгвістичним (мовні сугестогени, Мілтон-модель та ін.), невербальним (міміка, жести. Проксеміка, гапліка та ін.) та загальносеміотичним (інформаційне структурування та ін.) підґрунтям феномену сугестії; усвідомлення впливової етики; з'ясувати впливові патерни мови та забезпечити себе від патогенних текстів; застосовувати у власній комунікативній діяльності відповідні впливові стратегії мовленнєвого та невербального спілкування;

У результаті вивчення курсу студенти повинні засвоїти такі фахові компетентності: уміти правильно використовувати впливові патерни мови; знати одиниці мови та правила їх поєднання; виявляти актуальні лінгвістичні, нейрофізіологічні, психологічні та інші складники впливових ефектів комунікації; орієнтуватися в методиках аналізу сугестогенних дискурсів; застосовувати у власній комунікативній діяльності відповідні впливові стратегії мовленнєвого та невербального спілкування; здійснювати комплексну оцінку тексту / дискурсу в аспекті його сугестивності;

Опис дисципліни. Сугестологія. Нейролінгвістика та сугестивна лінгвістика як новітня галузь гуманітарного знання. Міждисциплінарний характер курсу: зв'язок із психологією, логікою, соціологією, історією, філософією, когнітологією та іншими галузями гуманітарного знання. Нейролінгвістика та патопсихолінгвістика як наука про функціонування мовних знаків у зв'язку із суб'єктом мовлення (експліцитні та імпліцитні цілі висловлення, мовленнєві тактики та типи мовленнєвої поведінки, правила

ведення бесіди (максими Грайса)); адресатом мовлення (інтерпретація висловлення, вплив повідомлення на адресанта, типи мовленнєвого реагування); відношеннями між комунікантами (форми мовленнєвого спілкування: бесіда, суперечка та ін., соціально-етикетний бік висловлення (форми звертання, стиль спілкування та ін.) та ситуацією (ситуативна зумовленість тематики та форми комунікації). Б.Ф.Поршнев про формалізований характер прагмалінгвістики. Нейролінгвістика і теорія мовленнєвої діяльності. Нейролінгвістика і комунікативна лінгвістика (проблема розуміння (модулі оптимальної комунікації В.З.Дем'янкова); поняття про комунікативні девіації (неврахування особи адресата, порушення орієнтацій мовця на процес спілкування, деякі лексичні параметри). Нейролінгвістика і когнітивна лінгвістика, психолінгвістика. Нейролінгвістика і нейролінгвістичне програмування як новітня галузь гуманітарного знання (цілі і завдання НЛП). Сугестія і магія. Сугестія в медицині. Чаклуни та шамани і знахарі. Сугестія як єдність вербальних (різноманітні замовляння) та невербальних (танець, дотик) засобів.